

BEVEREN, Edmond van (Gent 23 augustus 1852 – Gent 3 december 1897).

Was huisschilder die het lager onderwijs dat hij gevolgd had, aanvulde door zelfstudie, onder meer via voordrachten van het Willemsfonds. In 1870 sloot Van Beveren zich aan bij de Gentse afdeling van de Eerste Internationale en werd medewerker van haar blad *De Werker*. In zijn artikelen beklemtoonde hij de band tussen Vlaamse en sociale strijd en nam hij onder meer een sympathiserend standpunt in met betrekking tot de ophefmakende zaak **Coucke en Goethals**. Hij schreef in *De Werker*: “Wij allen werkers, zullen ons Vlaemsch, onze echte moederspraak, eeuwig blijven behouden, kunnen nooit geen ander aennemen en willen of kunnen geen andere verstaen, en nothans, hier te lande, hij die geen Fransch kan, heeft bijwijlen geen brood.” Met zijn elementaire kennis van de Duitse taal was hij een van die Gentse militanten die na 1874 het Duitse sociaal-democratische model omarmden. Samen met Edward Anseele was hij in 1876 een der stichters van de **Vlaamsche Socialistische Arbeiderspartij** en werd hij later medestichter van de Gentse coöperatie Vooruit en de **Belgische Werkliedenpartij**. Als ‘compagnon de route’ van Anseele werd hij in 1895 te Gent in de gemeenteraad verkozen; ondertussen had hij zich opgewerkt tot schildersbaas. Van Beveren bleef gedurende zijn militant leven de band tussen Vlaamse en

J. VAN BEVEREN.

Edmond van Beveren beklemtoonde als Gents socialistisch voorman de band tussen socialisme en V.B. Hij was medewerker van het blad *De Werker* en medestichter van de Vlaamsche Socialistische Arbeiderspartij (1876). (AMVC)

sociale strijd beklemtonen. De Vlaamse kwestie was voor hem "in hoofdzaak een volkszaak", die alles te verwachten had van de verwezenlijking van het politiek-democratische beginsel van het algemeen stemrecht. In 1892 schreef hij in *Vooruit*: "Het is ons goed recht te spreken in onze taal, het verhevenste en schoonste van ieder natie, en bestuurd te worden door mensen die wij verstaan."

Door zijn antimilitaristische achtergrond was hij geen voorstander van het vieren van de **Guldensporenslag** ("Men late al die veldslagen in de vergetelheid"). Opmerkelijk is ook dat zijn flamingant socialisme dreef op een **Groot-Nederlands** sentiment: hij zou steeds intense contacten met zijn Nederlandse geestesgenoten onderhouden. Door zijn vroegtijdig overlijden verloor de Vlaamse zaak een belangrijk bepleiter in socialistische kringen.

WERKEN: Artikelen in *De Werker*; *De Toekomst*; *Vooruit*; - E.V., *Het algemeen stemrecht door een werkman beoordeeld en verdedigd*, 1878; - id., *Zijn de eischen der socialisten droombeeldig?*, 1883; - id., *Op voor 't algemeen stemrecht*, 1890.

LITERATUUR: R. Vercammen, *Documenten van en over Edmond Van Beveren*; - E. Smissaert, 'Edmond Van Beveren', in

NBW, IV, 1970; – G. Vanschoenbeek, *Novecento in Gent. De wortels van de sociaal-democratie in Vlaanderen*, 1995.

GUY VANSCHOENBEEK